

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VESTJYLLANDS HØJSKOLE

1984

9.

årsskrift 1984

Udgivet af

Vestjyllands Højskoles Elevforening

Redaktion og omslagsfoto: Algot Øhlenschläger

Tryk: Gullanders Bogtrykkeri a-s

Indhold

Forord	side 5
Fra kalenderen	side 7
<i>Ruth Boye</i>	
Ny lærer	side 15
<i>Bjarne Tingkær</i>	
Om vindmøllen	side 17
<i>Charles Gam</i>	
Fællesskabets pris	side 23
<i>Niels Jørgen Nedergaard</i>	
Hvem sidder der bag skærmen	side 28
<i>Lis Langgård</i>	
Et nyt flygel	side 36
<i>Algot Øhlenschläger</i>	
Fundats for Vestjyllands Højskoles Flygelfond	side 36
Kære Vestjyllands Højskole	side 40
<i>Kim og Torleif</i>	
»Søliv og kystkultur ved Vestkysten«	side 41
<i>Peter og Iben</i>	
Vestjyllands Højskoles generalforsamling d. 13. april 1984	side 47
<i>Peder Juul</i>	
Skolens driftregnskab	side 51
Om økonomien	side 52
Tanker omkring et års bestyrelsesarbejde i elevforeningen	side 53
<i>Marianne Mogensen</i>	
Elevforeningens generalforsamling d. 22. september 1984	side 54
Elevforeningens bestyrelse	side 55
Elevforeningens regnskab for perioden september 1983 til september 1984	side 56
Slutregnskab for »Vestjyder og spillemænd« 1984	side 58
Kalender 1985	side 60
Korte kurser 1985	side 60
Elevfortegnelser	side 64

Forord

For Vestjyllands Højskole var en af de vigtigste begivenheder i 1983 rejsningen og starten af vindmøllen i december måned. Det har været herligt i det forløbne år at færdes på og omkring fjorden og opleve, hvordan den, diskret men tydeligt, har gjort skolen synlig – på mindst to måder. Skolens bygninger er beskedne fremtoninger, som det passer sig her på egnen. Uden at der er ændret på dette udgør skolen nu et pejlemærke i landskabet. Om du kommer fra Ringkøbing, Århus, Lem eller over vandet: møllen står som et fyrtårn og viser vej, smuk, værdig og hjemlig.

Og så er det vel stadigvæk sådan, at den der producerer sin strøm med et vindkraftværk, demonstrerer en holdning. En holdning til ressourcepolitik, forureningsspørgsmål og centralisme. Også set fra denne

vinkel træder højskolen i Velling nu uundgåeligt tydeligere frem i landskabet. Og det mener vi, at vi som højskole bør være tilfredse med.

Skolens forretningsfører Charles Gam har været møllesagens drivkraft. Han har med lidenskab overbevist alle forsigtigheder om netop vor mølles globale betydning. Og hans julehilsen efter et års mølledrift lyder, at hans økonomiske forudsigelser holdt stik: møllen har betalt sig selv fra første vingeslag.

Og en økonomisk succes er jo ikke at kimse ad her foran det år, hvor vi starter den tiltrængte ombygning og modernisering af køkkenet og værelsesfløjen.

Glædelig jul og godt nytår!
Velkommen igen!

Algot Øhlenschläger

samt:

Ruth Boye
Charles Gam
Tage Gregersen
Inge Hager
Signe Jepsen
Lis Langgård

Bent Mikkelsen
Elly Møller Pedersen
Niels Jørgen Nedergaard
Sophie Nedergaard
Astrid Pollmann
Bjarne Tingkær

Fra kalenderen

Oktober 1983

- 1/10 Modtagelse af nyt elevhold. Det er med lige stor spænding hver gang. Hvordan er de nye? Har vi noget at tilbyde netop disse mennesker?
- 6/10 Husmøde.
- 11/10 Fællestime. Niels Jørgen om Grundtvig.
- 12/10 Kirkeligt Samfund for Skjern og Ringkøbing holder møde på højskolen. Poul Dam taler om »Grundtvig efter festen«.
- 13/10 Husmøde – hvor der blev taget beslutning om at skænke overskuddet fra foregående week-ends fest til arbejdet for torturofre – fin idé, synes jeg.
- 18/10 Fællestime. Knud Bjarnov om billedkunst.
- 20/10 Husmøde.
- 21/10–23/10 Hjemrejse-weekend.
- 25/10 Fællestime. Signe Jepsen om »Samfundets naturhistorie«.
- 26/10 »Savsmuld«. Det månedlige åbne folkemusikhus med besøg af spillemænd og dansende mennesker.
- 27/10 Husmøde.
- 29/10 En flok af sted til fredsdemonstration i Esbjerg med bannere og hjemmelavet fredssang.

November 1983

- 1/11 Fællestime. Algot om masker.
- 2/11 Efterårsmøde. Læge Knud Jacobsen: »Sundhed må man slås for«. Mange tilhørere og livlig debat efter foredraget.
- 3/11 Husmøde.
- 8/11 Fællestime. Carl Gustav Nielsen fra Vestas: Vindenergi.
- 9/11 Teatertur til Herning. Bagårdteatret fra Svendborg opførte »No Future«.
- 10/11 Besøg af 100 pensionister fra Nr. Snede. 1 dag på højskole.
- 11/11 DATS kursus. En del elever deltog – med stort udbytte havde jeg indtryk af. Jeg slap heldigt af med en kattekillning ved den lejlighed.
- 15/11 Husmøde.
- 17/11 Fællestime. Strit og Søren Christensen: Aakjær-aften med sang og oplæsning.
- 19/11–20/11 Elevforeningens bestyrelse arrangerede »Midtvejsfest« – en ny idé, som skal tjene til at oplyse om elevforeningens arbejde og skabe kontakt til vordende medlemmer. Det lykkedes fint. Der kom en del nye medlemmer ved den lejlighed – en til-

trængt saltvandsindsprøjtning for vor lille forening.

- 22/11 Fællestime. Anne Mette fra Urte trio'en viste lysbilleder fra Jugoslavien. Anne Mette var her i hele november måned, og vi nød godt af hendes undervisning i Balkandanse, American Square dances, musik og gode humør. Tak for et festligt indslag i november!
- 23/11 Andrew John + Lissa og Allan Olsen.
- 24/11 Husmøde.
- 28/11-3/12 Emneuge. Overskrift TYRKIET. Efter mange lange og besværlige møder mellem

elever og lærere blev det endelig besluttet, at uge 48 skulle være en emneuge med det fælles tema Tyrkiet. Vi delte os i forskellige grupper, og der blev skabt kontakt til tyrkiske foreninger i Århus og Ikast. Der blev lånt bøger o. a. materialer hjem fra den tyrkiske ambassade i København og fra vort bibliotek her i Ringkøbing. I det hele taget satte den uge »skub i foretagendet«, og jeg tror alle følte, vi fik lært noget og oplevet noget. Dejligt var det også at danse med vore tyrkiske gæster og at smage den fremmedartede mad.

- 29/11 Fællestime. Karl Erik Fogde om Amnesty International. En sag vi bør mindes om på hvert eneste hold, mener jeg.
- 30/11 »Savsmuld«.

December 1983

- 1/12 Husmøde.
- 5/12 Besøg af en flok fra Andebølle ungdomshøjskole, som opførte »Frit valg«, et spændende stykke, som satte nogle tanker i gang.
- 6/12 Fællestime. Britta Haugen. Samme dag besøg af daghøjskolen fra Bonnet.
- 8/12 Husmøde.
- 10/12 Fest med gæster fra Holstebro højskole.
- 13/12 Fællestime. Pakning af årskrifter. For mig er det indled-

ningen til julen. Det er altid en dejlig dag med en fælles travlhed og munterhed. Det er for resten aldrig gået så hurtigt og let som sidste år.

17/12 Åbent hus på højskolen for elevforældre, skolens venner o. s. v. Også en dejlig dag med mange mennesker, fællessang, kaffebord, udstillinger og forskellig optræden. Denne gang indledtes med en festlig indvielse af vindmøllen! Samme mølle regerer os for resten som et forkælet barn. Vi kigger spændt på Charles' skema over dens ydelse, vore indkøb af el og salg af el! Den er vor første tanke om morgenen og den sidste om aftenen. Går den nu som den skal? Er der ikke en mærkelig lyd? Er blæsten nu ikke for voldsom, eller mangler den måske? Hver dag fryder jeg mig over det dejlige syn, hvad enten jeg ser solen glimte i de snurrende vinger, eller jeg kun aner dens fine silhouet gennem tågedisen.

21/12 Afslutningsfest med middag, taler, »julegaver« og forskellig underholdning. Jeg kan ikke lade være med at fremhæve Lis' filmholds møllefilm. Den var både flot og poetisk.

Denne afslutning betød farvel til hele holdet. Vi prøver et par år at dele vinterholdet i et 12 ugers kursus før jul og et 16

ugers efter jul. Foreløbig har vi haft gode erfaringer dermed.

Januar 1984

6/1 Modtagelse af nyt elevhold.

10/1 Fællestime. Eleverne holdt folketingsvalg. De forskellige partier blev alle forsvaret på udmærket vis. Jeg tror, der ville komme både fornyelse og forbedring i dansk politik, hvis vi fik nogle yngre politikere ind i tinget.

Om aftenen skulle vi så se, hvordan det gik med det virkelige valg. Der var et øjeblik op-

træk til panik, da samtlige TV-apparater på skolen og hos lærerne strejkede. Der blev dog fremskaffet et brugeligt apparat til sidst, jeg husker ikke hvordan, men dette chok bevirkede, at Signe og Charles styrtede ud og købte det dyreste og flotteste TV, der kunne opdrives i Ringkøbing, så nu er vi ikke helt fortabt, når de levende ord slipper op.

- 12/1 Husmøde.
- 17/1 Fællestime. Thyge Christensen tog os altid med på sin cykeltur fra Århus via Sahara til Øvre Volta i Vestafrika. Han gav os en klog og medrivende skildring af sin »families« livsvilkår der.
- 18/1 Husmøde. Koncert med Bazaar. Herligt!
- 24/1 Fællestime. Gudrun Plet om sine to spændende brødre Asger Jørn og Jørgen Nash.
- 25/1 »Savsmuld«.
- 30/1 Diskussionsaften med Videbæk Landboudom. »Fremtidens fødevareforsyning«.
- 31/1 Fællestime. Ruth om Cecil Bødker.

Februar 1984

- 2/2 Husmøde.
- 3/2–5/2 Elevforeningens bestyrelse på besøg. Vesterhavstur.
- 7/2 Fællestime. Erik Knudsen om fred.
- 7/2 Tur til Vestjysk Gymnasium

Tarm for at høre Ebbe Reich og Erik Grip om Grundtvig. Det var Danmarkshistorie og sang efter højskolesangbogen, som rev os alle med. På dette 16 ugers kursus manglede vi jo Strits klaverspil, så også af den grund var jeg glad for, at vi oplevede den aften.

- 9/2 Husmøde.
- 14/2 Fællestime. Knud om billeder.
- 16/2 Husmøde.
- 21/2 Fællestime. Charles om vindenergi.
- 22/2 Husmøde.
- 29/2 »Savsmuld«.

Marts 1984

3/3 Fastelavnsfesten, som er kommet til at fungere som et elevmøde mellem nuværende og tidligere elever. Lise Holm (Strits vikar) havde i år beredt os alle tiders herlige karneval, hvor vi »flippede ud« i vilde sambarytmer og farverige kostumer. De af jer som ikke var med gik glip af en meget fin fest.

6/3 Husmøde. Beslutning om at biblioteket flyttes ned i Månen, og loftet over den gamle fløj (Vesttarp skole) ryddes for at gøre klar til håndværkerne. Der er nu indrettet tre dejlige lejligheder.

8/3 Fællestime. Mikael Witte.

12/3–18/3 Emneuge. Det lykkedes ikke at finde et overordnet emne til emneugen på dette hold. I stedet delte vi os ind i forskellige hold efter interesse. Et hold drog til Blokhus, en flok til Norge, nogle tog med Knud til vandrehjemmet i Katrinedal, andre blev herhjemme, nogle for at dyrke sammenspil, andre for at gøre arkæologiske studier i markerne her omkring. En tapper skare vandrede til fods rundt om Ringkøbing fjord, ca. 110 km!

20/3 Husmøde.

21/3 Fællestime. Preben Wilhjelms om dansk retspleje – meget levende og *fængslende* foredrag,

debatskabende. (For en gangs skyld ikke renderi for at tisse o. lign.).

26/3 »Rita i Nibe«. Det er nok de fleste bekendt, at Strit i løbet af sin orlov er blevet om ikke verdens- så i hvert fald Danmarksberømt. Stærkt presset af Velling sangkor og højskolen måtte de 4 berømte piger indvillige i at opføre deres cabaret her på stedet. Det skete for fuldt hus under stærkt bifald.

29/3 Forårsmøde. Inger Christensen. Lis Jørgensen, praktikant fra Den frie lærerskole kom med et frisk pust i marts/april. Bl. a. oplærte hun en hel flok i filtningens kunst. Der var en flot

parade af filthatte. Hun faldt i det hele taget fint ind i højskolelivet med sin altid venlige hjælpsomhed.

April 1984

- 5/4 Husmøde.
- 10/4 Emnedag: Fremtidens samfund – fritidssamfund?
19 gæster fra V. Vedsted ungdomshøjskole. Volleyballkamp. Overnatning.
- 15/4 Fredsmarch i Herning.
- 17/4 15 elever + lærer fra Askov på besøg for at se vindmøllen. Tur til Odin-teatret: »Millionen«.
- 18/4 Lars Trier koncert. Bagefter dans til »Savsmuld«.
- 19/4 Husmøde.
- 23/4 Åbent hus for elevforældre og skolens venner. Udstilling, kaffe, sang. Dramaholdet opførte Dario Fo: »Det 7. bud – stjæl lidt mindre«.
- 25/4 Vesterhavstur.
- 26/4 Afslutningsfest. Et festligt og vittigt indslag var elevernes gaver til alle os medarbejdere. Vi fik hver et lille »ord« med på vejen i form af en pose blomsterfrø. Jeg vil ikke her røbe, hvem der fik hvad, men jeg kan fortælle, at »Høj løvemund« og »Trompettunge« har været flotte i sommer.

Det var et lille udpluk af vinterens brogede aktiviteter. Alle de alvorlige, sjove, muntre, tankevækkende og

idérige morgensamlinger kan jeg ikke nå at omtale. Heller ikke hverdagens arbejde i timerne og over gulvspand, støvsuger og opvaskemaskine finder jeg plads til at fortælle om, men jeg må nævne den flok af ivrige folkedansere på forårsholdet, som opsøgte alle dansesteder fra Velling til Holstebro. En af flokken, Nina Smedegaard Olsen, døde i sommer. Vi vil huske Nina som den kønne, glade, venlige elev, hun var her.

Sommeren flyver af sted. Vi lærere rider hver vore bedste kæpheste på tema- og pensionistkurserne. Og vi føler sely, at det går godt.

Vort skoleårs sidste og største begivenhed er elevmødet. Det var et godt møde – ikke så mange deltagere, som vi kunne ønske os, men vi havde en hyggelig aften i pejsestuen fredag. Bent fortalte om det at være højskolelærer i 1984, og der kom en god snak ud af det. Jeg tror, det er godt med sådan et programpunkt også fredag aften. Lørdag tog Signe os med til Sahara. Det er nyt og spændende hver gang. Eftermiddagens generalforsamling tog lang tid, men der var virkelig også ting at drøfte. Det er spændende, om folkemusik-weekenden fortsætter. De »gamle« bestyrelsesmedlemmer har gjort et stort og uvurderligt arbejde for denne sag. Spændende om der er nogle, der har det overskud af tid og kraft, der skal til for at få det hele til at »klappe«.

Om aftenen »Rita i Nibe« med stor succes igen.

Søndag formiddag den traditionelle Vesterhavstur.

Her foran mig ligger der et avisudklip, der siger: Danmark har verdens laveste fødselstal, 1,43 barn pr. kvinde. I betragtning af det var det opmuntrende at se, at mange af jer kunne præsentere op til flere børn.

Det er dejligt, at I tager børnene med til elevmødet. Bliv ved med det, og lad os se, hvad I kan præstere næste år.

Mange kærlige hilsener til jer alle fra os alle her på skolen.

Ruth.

Ny lærer

Den 1. august så jeg i Politiken en lille annonce, »Højskolelærer« stod der, – i fagene: selvforsyningsværksted, tegning, maling, keramik, billedforståelse og kunsthistorie. – Den fagkombination var »skræddersyet« til mig. Jamen højskole er jo mere en livsform end blot et arbejde! Nå ja, allerede på gymnasiet talte vi om opsplitning mellem hjem, arbejde, fritid og samfund. Og på seminariet var fag-/timeopsplitning og den lukkede, boglige folkeskole centrale emner i arbejdet, og efter syv års arbejde på Holstebro Tekniske Skole med lovende eksperimenter i projektorienteret undervisning, men færre og færre muligheder for at udnytte resultaterne i praksis, var her en ny mulighed til at bruge kræfterne. Men hva' med Grundtvig? – Alle de der højtidelige erklæringer om kærlighed, frihed, ansvar, fællesskab og samtale lyder jo meget godt. – Men du har jo

aldrig været på højskole! – Nu prøver jeg, 39 år gammel og i spændt forventning – og sikken' oplevelse. På Vestjyllands Højskole er man nede på Jorden – men himlen er høj. – Og hvilken hjertelig modtagelse.

Bjarne Tingkær.

Om vindmøllen

AF CHARLES GAM

Den spæde start til vort vindmølleprojekt – eller »vindkraftværk«, som det jo hedder – var en principbeslutning om, at hvis det med rimelig sikkerhed kunne godtgøres, at økonomien ikke var helt håbløs, så talte alle andre hensyn for: Argumenter af økologisk, nationaløkonomisk/beskæftigelsesmæssig, forsyningsmæssig og ikke mindst pædagogisk karakter, alt talte for vindkraft. Ja, med alle de gode argumenter for, hvordan ville vi da kunne forsvare ikke at opstille en vindmølle, hvis det kunne ske uden udgiftsforøgelse.

Vi bad derfor Vestas komme ud til en fællestime og »sælge os« en vindmølle. Med 50 kritiske tilhørere skulle vi være sikre på at få rejst alle de forbehold, der var tænkelige. Vi spurgte – om vindforhold på stedet og mulig produktion – om holdbarhed og levetidsanalyser – og om en vinge med en hastighed på 300 km/t ville tage livet af alle området's fugle. Timen sluttede med, at vi ville overveje – men beslutningen var faktisk taget.

Efter en rum tid, hvor bl. a. skolens bestyrelse – der jo ikke var i samme overbevisningens rus som os andre – blev »bearbejdet«, fik vi møllen rejst den 16. december 1983. På en smuk, klar og solrig frostdag. Det

holdt ellers hårdt på med at få møllen leveret – først var vingerne forsinkede, så drillede den nye tårnkonstruktion. Og endelig viste jordbundsundersøgelser en grundvandstand kun ca. 40 cm under jordoverfladen. Heldigvis er nogle problemer sådan indrettede, at de rummer en god mulighed i sig – så vi valgte, i stedet for at grave soklen ned, at kaste jord op på den – og fik derved en sø forærende.

Nu står møllen der, smukt aftegnet i landskabet når du kommer fra hovedvej 15, fra Vesttarpvej eller fra Velling – eller Ringkøbing. Vi har ikke kunnet finde noget sted, hvorfra møllen ikke er faldet harmonisk ind i landskabet. Hvilken glæde. Og den har her i slutningen af oktober måned produceret knapt 100.000 kwt – med al mulig udsigt til at kunne producere de lovede 117.000 kwt årligt. Denne produktion giver os en forrentning af de nettoinvesterede 420.000 kr. svarende til ydelserne på et 20-årigt kreditforeningslån til dagens kurser. Investeringerne blev noget større end først antaget grundet i valg af dyre – men på længere sigt mere tilfredsstillende løsninger. Jeg tænker her på, at vi har koblet møllen samt alle skolens bygninger ind på hovedtavlen, så

vi først og fremmest bruger »vorigen« strøm. Desuden har vi valgt nedlægning af jordkabler – og vi må jo også nævne anlægget af den fine møllevej og haveanlægget omkring mølle og sø.

Bedre end alle disse gode, fornuftige argumenter er dog, at vi har afskaffet begrebet »dårligt vejr«. Utroligt, som man kan have fornøjelse af en periode med blæsevejr!

Fællesskabets pris

AF NIELS JØRGEN NEDERGAARD

For nogen tid siden blev jeg bedt om at holde et foredrag med ovennævnte titel. Det var afslørende, at den første tanke, der faldt mig ind, var den liberalistiske: Hvad koster det? Hvad er prisen, dagsprisen?

Når man spørger til prisen, fællesskabets omkostninger, dækker man så ikke over noget, som man i hvert fald sætter højere end fællesskabet? Hvad det er kan sikkert være forskelligt, men det vil nok alligevel vise sig at have noget at gøre med frihed, den personlige frihed, ikke forstået som ansvar for sig selv og andre, men som retten til uhindret at kunne disponere sit livs handlemuligheder. Det vil sikkert også vise sig at have noget at gøre med den hellige og almindelige ejendomsret, den i den vestlige kultur som ukrænkelig hævdede ret til at have noget helt for sig selv. – Jeg reagerede altså på emnet som et forkælet barn af det vestlige industri- og velfærdssamfund, bekymret for at miste rettigheder og forspring, angst for stat, styring, centralisering og bureaukrati og i en umiddelbar reaktion imod mulige ismers absolutte og tvingende sandheder.

Minimumsbetingelser

Når friheden har devalueret sig til en bekymringsfuld rettighed, og man

spørger til fællesskabets pris, så spørger man efter fællesskabet på minimumsbetingelser. Da er det klart, at det ikke er fra fællesskabet, man henter sine livsforventninger, det er ikke inden for fællesskabets rammer, man henter livsmening. Man er optaget af grænserne for den individuelle udfoldelse inden for et evt. fællesskab, fordi man netop overvejende knytter livsforventning til den individuelle udfoldelse, til privatlivet. Bekymret for den private udfoldelsesmulighed er man tilbøjelig til kun at tilkende fællesskabet betydning, for så vidt som det har almen interesse og er nødvendigt for samfundets skyld, eller understøtter egoistiske særinteresser.

Ser man sig således rundt i 80-ernes Danmark, så forekommer det mig, at billedet ganske overvejende præges af netop fællesskaber på, hvad jeg kaldte minimumsbetingelser. Man er interesseret, for så vidt det kan give afkast til den private sikring og livsnydelse for sig selv og kernefamilien. Vor afbigt til fællesskabet udtrykker vi igennem de offentlige skatter og kontingenter, hvormed vi betaler til bl. a. kollektive dagpenge-, syge- og diverse livs- og ulykkesforsikringssystemer. Disse generelle, kollektive ordninger afspejler indholdsmæssigt i åndelig

henseende et paradoks, idet man i fællesskabets navn forsikrer sig imod at gøre hinanden ulejlighed, man forsikrer sig så at sige ud af fællesskabet for at kunne hellige sig sin private forbrugertilværelse.

Velfærdsstaten

Der er ingen grund til andet end at prise det materielle sikkerhedsnet, der er under os alle her i landet, det findes ikke bedre i verden. Men jeg tror flere med mig vil sætte spørgsmålstegn ved, om det folkelige fællesskab er befæstet i samme omfang som velfærden. Man kan tilmed få sin begrundede tvivl om de kræfter, der har med overordnet planlægning og forvaltning at gøre, om man der overhovedet er interesseret i, at der opstår folkelige fællesskaber. Fællesskaber er nemlig besværlige størrelser, der delvis har deres eget liv, og hvor man ikke sådan kan forudberegne bevægelser og drivende kræfter. Man kan få den opfattelse, at erhvervslivet, de store organisationer, planlæggerne og de offentlige forvaltninger kun er interesseret i os som *grupper*, som kan karakteriseres ved overfladiske fællestræk, fælles behov. Det kan være bekvemt for de styrende kræfter i samfundet at få os anbragt i bås, men jeg tror de fleste af os af delvis bitter erfaring også ved, at det at være placeret i bås med andre ikke er tilstrækkeligt grundlag for at der så også opstår menneskelige fællesskaber. Vi er delt op på mange ledder i inter-

esse- og behovsgrupper. På den måde er vi til at beskrive og håndtere, og som grupper kan man via massemediernes og EDB-registre manipulere med os. Det hænger bl. a. sammen med, at den enkeltes forventninger til gruppen begrænser sig til netop varetægelse af det isolerede behov, der udgør gruppens fællestræk.

Behovsbetragtningen

Behovsbetragtningen er typisk for vor tid og udgør måske en nøgle til forståelse af, at relativ materiel velfærd kan være forbundet med åndelig nød og menneskelig ensomhed. For hvad er det egentlig, der knytter os sammen og kan være grundlaget for et folkeligt fællesskab? Det er en vigtig bestanddel af et socialistisk menneske- og samfundssyn, at mennesket betragtes som et behovsvæsen. Menneskets mangfoldige udviklingsmuligheder ses netop knyttet til det forhold, at menneskets behov af samfundsudviklingen kan omformes og differentieres. Således skal da også det menneskelige behov for fællesskab på een gang være den drivende kraft i enhver samfundsdannelse og dog selv bestandig formes i ny skikkelse.

Det mærkelige er imidlertid, at selve behovssynspunktet i bund og grund er individualistisk. Det er jeg'et, der er i centrum, og det er *mig*, den enkelte, der har behov, også når dette behov betegnes som behovet for fællesskab. Omverdenen ses som ste-

det for, midlet til oplevelser og erfaringer eller mulighed for selvrealisation, som det også kan hedde. Det centrale i det behovspsykologiske synspunkt er, at omverdenen betragtes som kulisser i det teater, hvori man selv – jeg'et – spiller hovedrollen. Derfor er det også forståeligt, at behovet for fællesskab let kan glide ud til at betyde behovet for omsorg, behovet for at være taget ved hånden.

Den social-liberale alliance

Når vi taler om den moderne velfærdsstat, så er det ikke mindst dens udbyggede sikring af, omsorg for den enkelte vi først kommer til at nævne. Industrisamfundets liberalistiske tankegang, der forsvarede kræfternes frie spil, forstået som den frie konkurrence og den selvregulerende markeds mekanisme, dybest set hævdede som udtryk for den personlige frihed – denne liberalistiske tankegang indgår i den socialdemokratiske velfærdsstat en bemærkelsesværdig og farlig alliance med den socialistiske behovs- og omsorgsfilosofi. Netop forbrugsindustrien er interesseret i, at mennesker overtager det synspunkt, overtager den indbildning om sig selv, at man blot er behovsvæsen, hos hvem der kan skabes og appelleres til stadig nye behov. Det indrangerer os i moderigtige grupper, der forventes at ofre sig for egocentriske behov. Også arbejdsmarkedets parter, både det private og det offentlige finder det bekvemt at håndtere store menneske-

grupper, der akcepterer den selvopfattelse, at man blot er et behovsvæsen, der oplever sig som offer for sine ønsker og behov og derfor trænger til opmærksomhed og omsorg. De store organisationer byder sig til som bureaukratiske moderfigurer, der kan administrere og afpasse massernes egocentriske behov så tilpas, så der på den anden side også bliver pirket til forbruget, så hjulene holdes i gang.

Det folkelige fællesskab

Det er således min påstand, at det moderne velfærdssamfund afspejler en forvirrende blanding af et liberalistisk frihedssynspunkt og et socialistisk behovssynspunkt. På alle niveauer i samfundet er der kræfter, der er interesseret i, at vi misopfatter friheden til blot at være skrupuløs selvudfoldelse, så friheden bliver til den samfundsskabte mulighed for forkælet at lade sig blive offer for snart den ene snart den anden behovstilfredsstillelse. Der er ligeledes kræfter, der er interesseret i, at vi misopfatter det sociale fællesskab, så vi indsnævrer det til blot at dreje sig om en midlertidig kamp for gruppeegoistiske behov. Nok kan interesser en tid skabe fælles fodslag, men kan også passende let splittes af andre kræfter.

Det er blevet min opfattelse, at de styrende kræfter i samfundet *ikke* er virkeligt interesseret i, at der opstår naturlige menneskelige fællesskaber, for fællesskaber er noget levende, er

bevægeligt, uberegneligt og dermed revolutionært. For at holde udviklingshjulene i gang, vil man hellere abonnere på en primitiv opfattelse af friheden som frihed for dens egen skyld, frihed som vilkårlig, forbrugertisk driftsudleven. Men frihed er jo nu engang kun virkelig frihed, når den ved sig bundet af og sat i relief af et medmenneskeligt fællesskab.

På samme måde vil man hellere abonnere på en primitiv opfattelse af et socialt fællesskab som værende blot grupper med fælles behov, men hvor målet for den fælles kamp ikke rækker ud over den individuelle behovstilfredsstillelse bag ligusterhækene. Men fællesskab er kun fællesskab for så vidt man er nødvendig for hinanden ud af frihed til at være forskellig. Der opstår ikke fællesskab af enshed, men af en optagethed af en fælles opgave. Det folkelige fællesskab bygger på selvstændighed og selvberoenhed, det bygger på frihed til at være den man er under ansvar, det bygger på en åbenhed for og en tillid til hinandens indsats, som ikke gør afhængighed tyngende eller snærende. Det folkelige fællesskabs åndedrag er samtalen, som – båret af interesse – åbent tillader dig at tale og høre på dit historiske livs betingelser i og med, at du skænker mig samme frihed til at være til stede i det talte og hørte.

Fællesskabets pris

Prisen er da, at vi ophører med at op-

føre os som umyndiggjorte behovsvæsener, som forkælet appellerer efter omsorg og betragter os selv som værgeløse ofre for snart den ene, snart den anden samfundsskabte mangeltilstand. Vilkåret for et folkeligt fællesskab er at vi betragter os selv som frie nok til, at vi tør påtage os et ansvar for både os selv og andre, at vi er åbne og tillidsfulde nok til, at vi tør knytte livsforventning til andre menneskers indsats. At vilkåret er sådan hænger sammen med, at fællesskaber sjældent skabes eller direkte kan efterstræbes, de opstår som en lykkelig omstændighed ved, at man samles om en fælles ydre opgave. Hvis man dyrker fællesskabet som et behov, så går der råd og fordærv i det, så perverteres det til klike og føleri. Et ægte fællesskab er karakteriseret ved, at man med hele sin person, med alt hvad krop og sind repræsenterer af evner, energi og mulighed, – at man indgår på en sådan måde i fællesskabet, at man vil blive savnet, når man ikke er der, fordi man har brug for det man kan og er. Det er altså i kraft af ens forhold til den fælles opgave, at man indgår i fællesskabet med karakter af nødvendighed. Fællesskabets liv næres af samtalens åbenhed.

Højskolens opgave

Livsoplysning og -belysning har altid været højskolens opgave. Menneskelivet som det fælles mellem-værende var og er hovedanliggendet. Sansen

for det levende, det naturlige og det historiske skal skærpes. Bekæmpes skal alt, hvad der indsnævrer og forvrænger menneskelivet. Også i dag er kulturkampen en kamp om natur- og menneskesynet. Vi lever i en epoke, der har oplevet en svækkelse af alle naturlige fællesskaber, hvormed menneske de elementære og varige fællesskaber, som man ikke selv har valgt, men som man er født ind i, familien, slægten, lokalsamfundet, sproget og historien. Oprindeligt var disse naturlige fællesskaber elementære og vigtige forudsætninger for alle andre afledte fællesskaber. I vore dage er fællesskaber midlertidige og ofte overfladiske, og der er ofte ikke livsforventning knyttet til dem, hvorfor de heller ikke synes stærke nok til at

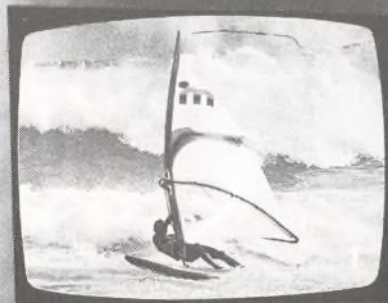
virke formende ind på samfundsudviklingen. Hvis det er sandt, som det er beskrevet ovenfor, at der er strukturelle kræfter i velfærdsstaten og samfundsudviklingen i det hele taget, som direkte underminerer vilkårene for, at der kan opstå menneskelige og folkeligt bevidste fællesskaber så er højskolens opgave revolutionær som ingensinde før, hvis den vil være tro imod sin historiske opgave. Jeg kalder det revolutionært, fordi højskolen, ved at skabe vilkår for ægte menneskelige fællesskaber, ved at besinde sig på samtalens vilkår og tiltro til det levende ord, – opruster til en modbevægelse, der kræver plads for det hele menneske i samfundsudviklingen.

hvem sidder der bag skærmen med øjne så blå mens videosneen daler

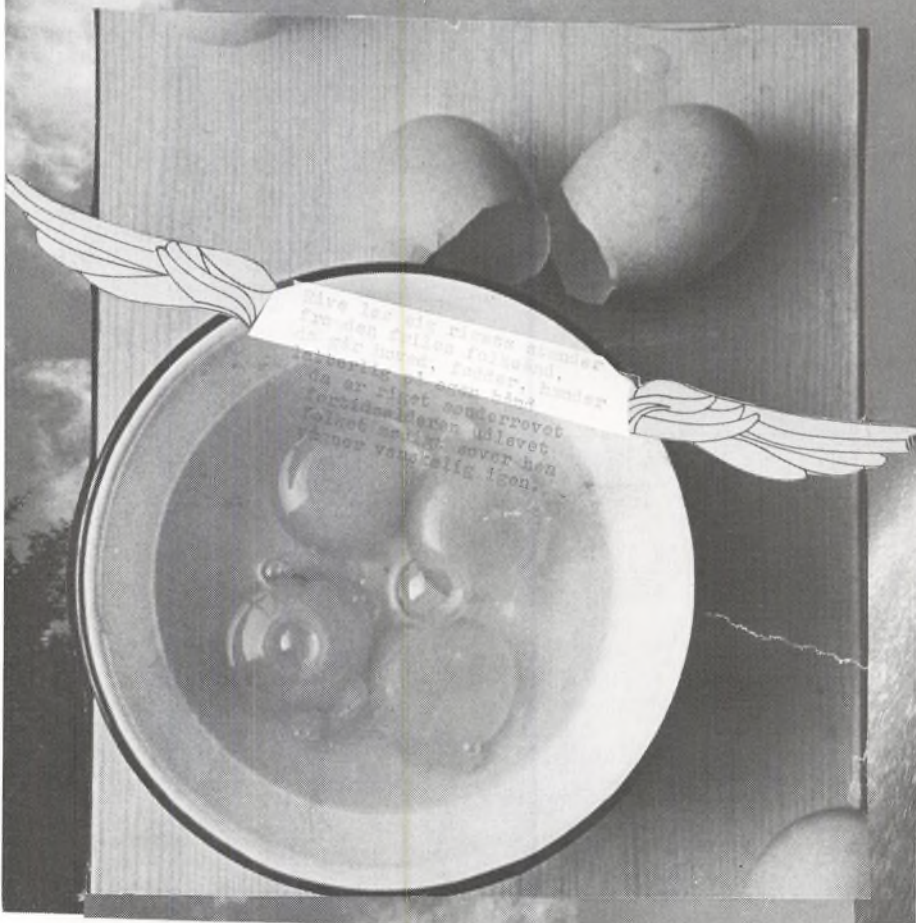
Der er ingen ting i verden så stille som sne,
når den sager gennem lunen daler,
dæmper dine skridt,
tysser, tysser, tysser
på de sten som for hver isler.

sneen forsvinder og snart skal strømmen vælde gennem kanalerne

Velkommen, verdens unge var,
igen i mark og lunde!
Nu blåner alle sunde,
din brise bølger i mit sind.
Din brise over verden går,
Velkommen, unge herre var,
med lykkens rødme på din kind
og sejrens smil om munden!

Folkelyst skal alt nu være
trindt og land fra top til tå,
noget nyt der er i gære,
det selv tigger ken forstå;
men kan alt hvad brister bede
med det ny, som feret skal fodes?
ved han også hvad man vil
ser en "brød og skuespil?"
med forlov at spørre?

give læs sig rige skæner
frøden gilles folkvand.
de er ikke, fatter, hunder
arbejde vi anstiller
da er riget sønderrovet
fortidenslæren ulævet
folket er lig, søver hen
væner vandskellig fgen.

Nu kan De fjernstyre belysningen i Deres hjem

Ved hjælp af fjernbetjeningen tænder De for lyset, idet De går ind i stuen - og undgår derved de små stød, som verden ellers ofte giver.

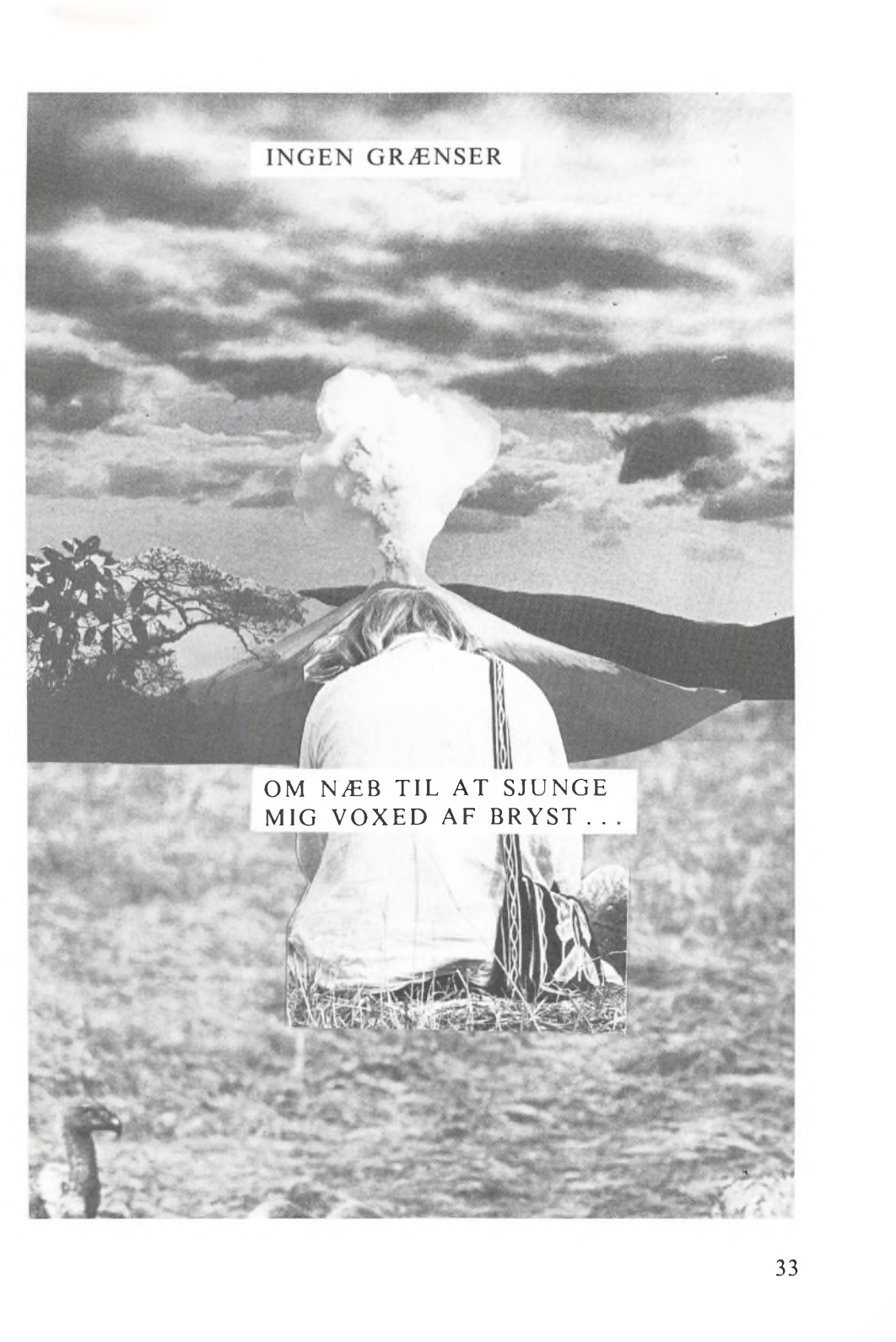
De kan gå i seng med lyset tændt forskellige steder i rummet - og slukke det hele fra eet sted: sengekanten! Til gengæld kan De ligge i sengen, og starte dagen med lys omkring Dem uden først at skulle op og lede efter kontakterne.

Bonden med lugte hækles på den lange led i hele bondens bredde. Den hækkes efter beskævelsen, hvor mål er oppåvet, og efter anagrammet.

FRI HASTIGHED

Åbn døren for Helvede...

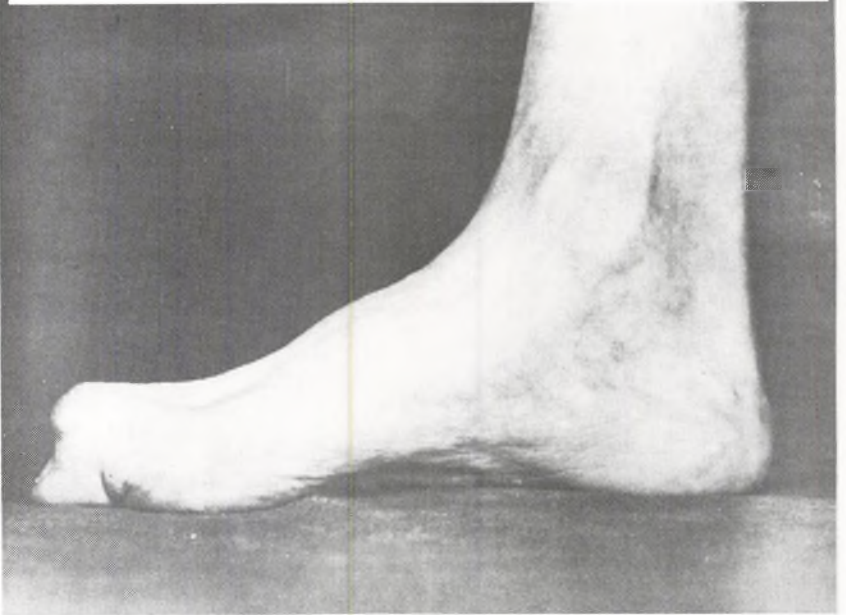

INGEN GRÆNSER

OM NÆB TIL AT SJUNGE
MIG VOXED AF BRYST...

. . Henceforth I ask not good-fortune, I myself am good-fortune,
Henceforth I whimper no more, postpone no more, need nothing,
Done with indoor complaints, libraries, querulous criticisms,
Strong and content I travel the open road . . .

... POETRY STILL FALLS FROM THE SKIES

Was, Chef?

Lis Langgård

Til denne billedserie er der anvendt tekster af:
Helge Rode, Ludvig Holstein, Grundtvig, Walt Whitman og L. Ferlinghetti.

Et nyt flygel!

AF ALGOT ØHLENSCHLÆGER

Der har de senere år været tradition for, at bl. a. Herning Stadstriø har holdt en koncert hvert år på Vestjyllands Højskole. Ved disse lejligheder har Teddy Teirup genset sit gamle flygel, som han i sin tid solgte billigt til højskolen. Prisen svarede til kvaliteten, og det var da også mest for slægtsskabets (men også for venskabet) skyld, at han de mange gange sagde ja til at give koncert på det. Før koncerterne har Villy Egmos givet stemme og klang et løft, og der er sandelig lokket megen god musik ud af det tålmodige møbel.

Men nu er det slut. Pianister som Finn Loving, Dorthe Kirkeskov og Tom Ernst har konstateret, at vort flygel er umuligt at spille ordentligt på. I 1982 havde vi sidste gang besøg af Herning Stadstriø. Da erklærede Teddy Teirup, at nu kunne selv han ikke vriste mere ud af instrumentet, han vil ikke længere forsvare at bruge det offentligt.

I foråret '83 så Charles en avisannonce, som frembød et meget fordelagtigt køb af et Steinway, model A. Det skulle sælges af en professionel p. gr. af sygdom og var et virkeligt flot tilbud, viste det sig. Charles mødte, som altid entusiastisk, op på et møde med en lang liste af argu-

menter for at købe dette flygel. Alle erklærede sig enige, også skolens bestyrelse. Men pengene var ingensteds at finde.

Under behandling af spørgsmålet fremkom fra bestyrelsens side ideen om at oprette et fond til opsamling af midler til køb af et nyt flygel. For at fremme ideens realisering og for at understrege projektets vigtighed har skolens lærere oprettet en bankkonto til et sådant fond og af deres egen lomme indskudt de første 4.000 kr. til formålet. Vi håber, at rigtigt mange af Vestjyllands Højskoles venner vil følge eksemplet.

Fondet er altså en realitet, og der er formuleret følgende *Fundats for Vestjyllands Højskoles Flygelfond*:

Det er fondets formål at tilvejebringe midler til anskaffelse af et 1. klasses flygel – anslået pris 200.000 kr. – til Vestjyllands Højskole, Velling.

Vestjyllands Højskole har i en år-række dannet ramme om et alsidigt musikliv på egnen. Men i de senere år har der ikke, som før kunnet arrangeres koncerter af høj kvalitet, hvor anerkendte pianister medvirker, fordi skolens flygel er slidt op.

Da skolen netop i disse år er bun-

det af påtrængende byggeopgaver, rækker likviditeten ikke til at dække en enkeltinvestering af denne størrelsesorden, hvorfor bestyrelsen finder oprettelsen af et fond nødvendig.

Fondets bestyrelse består af 3 medlemmer udpeget af bestyrelsen for Vestjyllands Højskole, p. t. pastor Erik Bruun, Hee, skoleleder Carlo Arvin, Idom og gårdejer Jens Faurby, Lem.

Evt. overskydende midler skal anvendes til udbygning af skolens musikliv.

For fondets midler og anvendelsen heraf i overensstemmelse med fondens formål foretages revision af statsaut. revisor.

Når fondets formål er opfyldt, ophæves dette.

Velling den 5. oktober 1984.

Kære Vestjyllands Højskole

Efter at vi i to dage på højskolen uafbrudt havde hørt »Waiting for the Sun« med Doors opdagede vi, at solen var ved at bryde frem.

Dønningerne efter et stormøde, hvor man bl. a. havde diskuteret rengørings-støj – og andre sociale problemer, var ved at lette. Man kunne igen smile og le og se verdenshorisonten strække sig videre end til værelsesvæggen.

På trods af alle konflikter blev vi vel modtaget, og i et sekund troede vi, at vi blev antaget for at være nye elever. Dette viste sig ikke at være tilfældet, vi blev fyrsteligt behandlet, bl. a. fik vi tildelt den mest rolige gang på hele højskolen incl. 3 toiletter med tilhørende rengøring.

Ideen med højskoleopholdet var, at vi gerne ville se noget andet end folkeskolebørn, Ribe Statsseminarium og hele den daglige trummerum, vi ville ud og prøve kræfter med andre sider af os selv end dem, vi normalt beskæftiger os med. Dette fik vi lov til.

I starten af opholdet tullede vi rundt og kiggede sagerne an. Vi »voksende« med opgaven og levede os mere og mere ind i lærerrollen. Dertil kommer hyggelige sammenkomster på lærerværelset, snakke rundt om-

kring, hos Signe, og en overdådig middag hos Strit.

Dagene på højskolen gik med morgenmad, morgensamling, timer, middag osv. blandet op med gåture, kirketure, kriblekryds, snak og meget andet hyggeligt ind i fantasiens grænser. De sidste nattetimer og de første morgentimer blev brugt til at samle kræfter og til forberedelse af en ny intens dag.

Da vi efter tre uger vendte næsen hjemefter og havde fået en sidste øl på Slippen, måtte vi tilstå, at det var med vemod, vi tog afsked, vi syntes vi egentlig først nu var ved at kende hinanden og ville egentlig gerne være blevet, men . . .

Udbyttet vi har fået kan nok ikke vejes, men vi har fået øjnene op for, at der findes andet end børn og folkeskolen at arbejde med.

Vi har fået en inspiration, vi kan bygge videre på mht. fag og samvær mellem mennesker, eller rettere nogle ideer er blevet styrket af praksis, at det kan lade sig gøre.

Mvh.

Kim og Torleif

Waiting for the Sun . . .

Kim og Torleif var praktikanter på V. H. 3 uger i november 1983.

»Søliv og kystkultur ved Vestkysten«

Ja, sådan hed kurset, og det synes jeg er en meget fin titel. Min tanke var først, at det nok var noget med blazer, slips, Helmut Schmidt kasket el. lign., men der tog jeg ganske fejl – det havde mere med olietøj og gummistøvler at gøre.

Kurset var delt op i to: første uge foregik på højskolen, mens anden uge tilbragtes på Sørlandet omkring Kristiansand – 2 vidt forskellige uger, der imidlertid var nøje forbundet.

Kursusstart d. 23/6 blev til en hyggeaften omkring St. Hans-bålet efterfulgt af pølser, øl m. m. inden-dørs. De næste 5 dage bød skiftevis på foredrag, ekskursioner i omegnen og hjemlig hygge om aftenen. Foredragene dækkede et stort og spændende område lige fra »Egnene omkring Vesterhavet«, »Den jyske vestkysts tilblivelse og tilpasning« levende beskrevet af Signe og Algot til »Sproglige og kulturelle forbindelser over Skagerrak« fint fortalt af Iver Kjær. Endelig skal nævnes Morten Gøthche, der på spændende måde med en masse lysbilleder fortalte om »Nordisk bådbyggertradition«, »Norgesfarten og dens fartøjer« og »Dansk-sluppen Ruth« samt bådebygger Olav Martinsen fra Hvide Sande, som satte os ind i projektet »Havbåden«.

Indimellem var vi en tur omkring Ringkøbing Fjord, ude ved Vesterhavet på vandring og et smut i Hvide Sande, hvor der bl. a. var rundvisning på et nyt bådbyggerværft. Desværre gik vi glip af 2 sejlture på fjorden, da vinden var rigelig frisk.

Ved aftenkaffen kom tovene frem – det var jo om at kunne de rigtige knob . . . ellers blev der snakket, hygget og motioneret. Jens' debut i volleyballspillet's ædle kunst medførte dog et halt ben, der i øvrigt passede fint til hans senere rolle som skipper på den stolte båd Ægir. Tirsdag aften, mens vi var samlet over røget helt, gammel dansk og sørlandsviser, begyndte Algot så småt at forme bådgrupperne, og fra da af steg stemningen, for alle mærkede, at rejsen til Sørlandet nærmede sig. Da listen med bådgrupperne onsdag aften lå klar, var det næsten som om vi allerede var på vej derop, og efter proviantfordelingen torsdag eftermiddag samt overrækkelsen af Søren's skipperkasket manglede vi kun at sige højskolen ordentligt farvel, hvilket skete med maner ved stor fællesspisning om aftenen afrundet med underholdning på harmonika af Søren spillemand og en god svingom i selskab med male-og-tegneholdet, som var på højskolen samme uge.

Samme nat var der morgenmad kl. 3,30, hvorefter bussen blev pakket og vi kørte mod færgen i Hanstholm.

Da vi ankom til Kristianssand, blev vi modtaget af en haglbold fra Jon og Svein, vores norske kursusedere. Et pludseligt uvejr over byen havde fået temperaturen til at falde 20 grader, så der lå sne på kajen. Alle kiggede på hinanden og tænkte: Er dette den norske sommer? og en og anden fortrød en stund sin optimistiske bagage med 2 par shorts, men ud skulle vi jo i haglvejret.

De norske jenter Vibeke og Margun ventede på os i følgebådene »Akko« og »Hesten«, mens fannikerne Asger og Sonnich hilste os velkommen på »Afrodite«: tilsammen de 3 både, som skulle føre os ud til vore »egne« både på Stokken. Her var vores lejr de første 2 dage, og her lærte vi at ro, rigge bådene til og sejle dem fuldt »påklædte«. Det gik utrolig hurtigt – Hanne fra Glidbjørg mente kun, der skulle 2 åretag til, før hun var kompetent til at synge »For vi er alle sømænd på livets våde vej . . .«

Søndag gik turen videre til Grønningen Fyr. Vinden var fin, og solen stod højt, så det gik stille ned gennem Skippergatan, ud mellem Kalvø og Krogerø – og dér ret foran os, et stykke ude, så vi fyret stående på en nøgen klippeø. Det er stadig i brug, men overdraget Agder Kystlaget på den betingelse, at foreningen sørger for vedligeholdelsen. Da vi efter ankomsten havde spist og båret grejet

hen, hvor det skulle være, satte jeg mig ned i læ af nøstet og så ned på det åbne hav og de nøgne klipper, mens jeg lyttede til de skrigende måger. Langsomt steg sangen »Öppna Landskap« af Ulf Lundell frem i mit hovede. Det var jo her, jeg hørte hjemme, ude hvor vinden får fart; her hvor mågernes skrig ikke er en gene, men går i samme toneart som bølgebruset mod klipperne. Jeg kiggede ned på min nye kæreste, sognefjordsbåden »Glidbjørg«, som lå vuggende nede ved kajen; hun blinkede tilbage og lovede at passe på mig resten af turen. Eftermiddag og aften gik med at sy køjesække af sejdug og sætte ny mast på »Akko«, så den kunne fortsætte for råsejl i stedet for med motor.

Næste morgen skulle vi over åbent hav. Spændingen steg, for vinden var agten ind, så alle både blev trimmet til det maksimale: nu gik der sport i det, hvem ville komme først? Bjørneviksbåten, Ægir og Glidbjørg var nær kommet i karambolage, da vigepligtsreglerne ikke var sivet ind, med det resultat, at Glidbjørgs mandskab på et tidspunkt befandt sig med kurs stik mod Danmark: »Der går altid både tilbage«, sang Hanne fortrøstningsfuldt. Efter ophold i Gl. Helle-sund, hvor diverse postkort blev af-sendt, nåede vi langt om længe Sandø, vor næste lejrplads. Ægir, som allerede tidligere på egen krop havde erfaret, at det var den norske SKÆRGÅRD, man sejlede i, blev ramt

af noget nær en katastrofe. Da endnu en klippe uden varsel viste tænder på for nært hold, røg bådgruppens eneste 4 øl til alles skræk overbord gennem motorbrønden. Nu var gode råd dyre: forsynet med en bådshage og en spand gik jagten ind i Sprøjt (Afrodites trækjolle), Poul ved årerne og Charlotte på udkig. Efter 20 minutters intense forsøg uden resultat, forbarmede Kirsten fra Bjørneviks båten sig over de tørstige og dykkede ned efter skatten. Samme aften havde bådgruppen »Danskebåten« lavet dejg, så hele forsamlingen hyggede sig ved bålet med visesang og snobrød, mens solen gik ned under en skyfri himmel. Det sidste jeg hørte, før jeg faldt i søvn, var Svein, der sang gamle sørlandsviser . . .

Tirsdag måtte vi vente på vind for at komme til Skogerø. Solen bagte, det var perfekt vejr til at tage ud at pilke. Charlotte fangede her sin første fisk – hun fortalte bagefter, at det var ligemeget om andre havde fanget laks eller havørred: hendes torsk var den fineste. Inden vi forlod Sandø, aftalte vi med Jon, at vi skulle prøve at sætte garn, når vi nåede Skogerø.

Efter aftensmad og en lille sang ved bålet hyrede Jon således 10 af os til at ro ud med Hesten. Det var en sand fryd i (efterhånden) fin stil at glide gennem det blikstille vand i den lyse nat; det eneste man hørte var Jons kommando fra roret: r-o vek, r-o vek . . .

Næste morgens fangst var god –

nok til, at hele holdet kunne få en festmiddag af de sjældne med tangsuppe, friske fisk, salat og bålstegte kartofler. En del af os valgte den nat at sove oppe på klipperne i det fri, mens vi lyttede til bålsangene, snakken og latteren.

Torsdag gik det atter hjemad mod Stokken. Heldet var ude: vinden vendte, så vi kunne sejle hele vejen tilbage efter at være blevet trukket til Lillesand. Sejladsen tog godt og vel 5 timer: en herlig tur, hvor en og anden fik sig en god lur undervejs vugget af bølgerne og varmet af solen. På Stokken var der tid til en god snak og en dejlig rygmassage i den hede eftermiddagssol inden aftensmaden. Sörlandsopholdets ophavsdame Lillian kom på besøg og serverede sin berømte slupsekage ved bålet, mens Asger organiserede oste/skinke toast party; en fin tradition. Det blev igen en sen aften, og hist og her blev der talt om, hvorvidt den forløbne uges fællesskab ikke lige netop var det liv, man burde føre i sin dagligdag: at bruge og være afhængig af hinanden, se hverandre blomstre op og folde sig ud og lade hver især blive en del af én selv med de muligheder den enkelte indeholdt.

Kl. 4,45 blev vi vækket: nu skulle vi sige Norge farvel og se Danmark igen. Det var ikke uden vemod, vi tog afsked med vore trofaste følgesvende, bådene, og de rare folk heroppe. Et sidste vink til Afrodite og Grønnin-gen fyr blev det til ombord på den

umådeligt store færgе. Signe modtog os på Vestjyllands Højskole med kaffebord og Gammel Dansk, hvorefter adskillelsens time var inde; det blev til et farvel og på gensyn i enighed om, at den tur sent ville blive glemt.

For nogle af os her i København er kurset blevet starten på en helt ny interesse, idet vi har dannet et både-

laug omkring en gammel drivkase, der skal sættes i stand i sin oprindelige form. Venner og kursister fra sidste år er også med i projektet: har man først fået saltvand i blodet, og tror man på fællesskabet, ligger mulighederne for nye fine oplevelser åbne.

Peter og Iben.

Vestjyllands Højskoles generalforsamling d. 13. april 1984

Niels Jørgen Nedergaard bød på skolens vegne velkommen og på almindelig højskolemaner indledtes med en sang.

Da skolens formand N. J. Jensen var sygemeldt, blev undertegnede anmodet om at træde i formandens sted.

Vestjyllands Højskole er en selvvejende institution med en medlemskreds, der vælger sin bestyrelse. Derfor er generalforsamlingen f. s. v. medlemmernes møde med bestyrelsen. Det er dog en selvfølge, at skolens medarbejdere er med, samt at de elever, der har lyst, er velkomne til at deltage.

Da det er således, begyndte generalforsamlingen med, at jeg på bestyrelsens vegne bød velkommen til de fremmødte og fortsatte med at konstatere, at generalforsamlingen er det forum, hvor medlemmerne bliver orienteret om »rigets tilstand«. Det er det sted, hvor man overfor bestyrelse og skole kan fremkomme med kritik, stille spørgsmål, komme med ideer og eventuelt også ytre sig i anerkennende retning.

Som ordstyrer valgte forsamlingen skolens nabo og nære ven Karl Kristensen.

Beretning

Det er rart at kunne indlede med at konstatere, at det har været et godt år for Vestjyllands Højskole.

Vi kender alle situationen, at når tingene går godt, har det indflydelse på humøret, det styrker kræfterne og foretagsomheden, og ikke mindst er det næring til optimisme.

Det er rart at komme på skolen, der er en dejlig afslappet atmosfære, altid glade ansigter – måske ind imellem lidt trætte, men det er ikke så mærkeligt, for der er en kolossal aktivitet.

Omtalte aktivitet kan omskrives til, at der har været 44 undervisningsuger, – 28 på vinterskole, 10 på ældrekurser og 6 på temakurser.

Forårsholdet 83 havde fuldt hus med 63 elever. Efterårsholdet 83 havde 39 elever. Skoleterminerne var i vinterhalvåret fra okt.–dec. og fra jan.–april. Indtil denne vinter har det været således, at elever fra efterårsholdet kunne fortsætte på forårsholdet. Fra denne vinter er holdene separate.

Sommerkurserne

Om disse kurser er at sige, at de er en vigtig del af Vestjyllands Højskole.

Både for skolen som højskole og for dens økonomi er disse kurser gode, selv om det bør fastholdes, at som højskole er vinterholdene det bærende.

Sidste år blev disse kurser særligt omtalt, så jeg vil i år nøjes med at konstatere, at denne aktivitet går godt, og at der bliver gjort et godt stykke arbejde fra skolens side for at give kursisterne en god oplevelse ud fra det formål, og jeg citerer fra årskriftet: »at være anledning til samtale om det, der er væsentligt og brænder på for os allesammen. Der var rum og frihed til at lade andres ideer og tanker virke ændrende på

ens holdning og valg, uden at man af den grund mistede selvstændigheden.«

Laden, som blev indviet sidste år, har givet et godt supplement til skolens lokalebehov. Den fungerer godt. Værkstedet laver bl. a. ting og sager, som skolen kan have gavn af. Transportabelt musikanlæg, lysbord til filmhold, kasser til sangbøger o. s. v. Mange andre aktiviteter er henlagt til disse lokaler.

Møllen blev indviet ved en festlighed d. 16/12 1983. Ved opsætningen løb vi ind i nogle problemer med fundamentet på grund af for høj grundvandstand.

Det løstes ved, at der fyldtes jord op om fundamentet, og derved fremkom en sø, som på længere sigt kan indgå i skolens parkanlæg.

Der er lavet en foreløbig aftale med skolens nabo Kaj Aarup om, at der kan føres en sti over hans mark langs banen til vejen fra Bolinghus til Rødebro. Det kan give mulighed for alternative spadsereture og kortere vej til fjorden.

Møllen har til dato produceret godt 40.000 kw af de lovede 117.000 på årsbasis.

Det værste ved den mølle er, at Niels Jørgen og Charles synes, det er dårligt vejr, hvis det ikke småstormer.

Højskolens mødeaktivitet

Skolen erkender sig som en egnsskole, hvilket bl. a. udmøntes i afholdelse af en del arrangementer, hvor egnens befolkning indbydes. Det sker ved Åbent Hus arrangementer, hvor elevernes arbejde opleves.

Der indbydes også til foredrag. I år med bl. a. Erik Sigsgård, Ejvind Larsen, Knud Jacobsen og Inger Kristensen som talere.

De sidste par år har Kirkeligt Samfund – de grundtvigske kredse fra Skjern og Ringkøbing – afholdt deres fællesmøde på skolen. Sidste år med Poul Dam som taler.

Den slags arrangementer er vi så glade for, skolen er her, og den skal bruges.

Sidst men ikke mindst skal nævnes »Rita i Nibe«, hvor Strit medvirkede.

Det var måske sangkoret, som holder sine ugentlige øvelser på skolen, der som kompensation for en ustabil øvelsesmæssig vinter provokerede hende til at komme med forestillingen. Som en af korets medlemmer sagde: »Du er nødt til at vise os det, så vi kan se, om det er noget skidt, du er kommet i.« Lidt forlegent svarede Strit: »Tror I nu, at vestjyder mener, at det er rigtigt, at lille Astrid fra Simmelkjær er med i sådan noget.«

Skolens medarbejdere

Med undervisning i årets 44 uger kræves der en stor indsats af skolens medarbejdere. Skolen beskæftiger på årsbasis 16 faste medarbejdere. Heraf

er ca. de halve lærere, og den anden halvdel er køkken- og rengøringspersonale, endvidere pedel og kontormedhjælp. Jeg skal ikke gå i detaljer med omtale af hver enkelt medarbejders virke. Blot kan det konstateres, at det er et godt team. Der trækkes på fælles hammel, og det er en oplevelse at overvære medarbejdermøder, hvor man helt og fuldt fornemmer, at det er en fælles sag, der arbejdes for.

Selvfølgelig med forskellige opfattelser af visse ting, men målet er fælles: »en god skole«.

Denne konstatering er også årsag til, at Strit har kunnet søge og fået bevilget orlov fra skolen og starter igen til vinterskolens begyndelse. Jeg tror, alle, som følger skolen, under Strit denne orlov godt. Vi håber og tror, hun nyder det og får inspiration til at gå i gang igen til efteråret.

For øvrigt vil jeg gerne, inden jeg går over til min sidste del af beretningen, sige medarbejderne tak for godt og loyalt samarbejde. Ingen nævnt og dermed ingen glemt.

Min tak for det gode humør og den daglige optimisme, der hersker. Kan I blive ved med det, tror jeg, Vestjyllands Højskole kan se en god tid i møde.

Efter denne egentlige beretning blev skolens byggeprojekt fremlagt.

Det var nogle foreløbige skitseprojekter, der forelå.

Det har været et meget kompliceret

forarbejde, som begyndte med en fyl-
dig behovsbeskrivelse.

Det var en ansøgning fra 1977 til
ministeriet om statslån til udvidelse
af elevfløj og køkken, der har gjort
projektet aktuelt. Det skete ved, at
skolen i 1983 fik meddelelse fra
ministeriet om, at projektet var med-
taget på investeringsprogrammet for
1985.

Alle var klar over, at dette projekt
skulle revideres ret så væsentligt, og
det endte med et skitseprojekt til 6,7
mill. kr.

Ministeriet kunne meddele, at de
samlede udgifter ikke måtte overstige
2,7 mill. kr. i 1983-priser.

Det sidste, der er sket i sagen, er, at
der til ministeriet er indsendt projek-
ter på statslånsbyggeri for 2,8 mill.
kr. og rentetilskudsbyggeri for 1,2
mill. kr., ialt 4,0 mill. kr.

Det håber og tror vi er realistisk, og
dersom disse projekter kan gennem-
føres, vil der bygningsmæssigt være
skabt væsentligt bedre rammer for
skolens daglige liv.

Peder Juul.

Skolens driftsregnskab

	1982	1983
<i>Udgifter:</i>		
1. Løn til leder og lærere	1.400.624	1.474.530
2. Bygninger, arealer og lokaler	182.007	221.875
3. Opvarmning, el, rengøring	458.757	488.896
4. Afgifter og bygningsforsikringer	33.097	36.148
5. Leje af lokaler	4.470	3.450
6. Prioritetsrenter	185.070	179.659
7. Administration, materialer, inventar	660.856	735.310
8. Revision	22.000	24.000
10. Kostudgifter o. a. uden tilskud	952.076	919.445
Overskud	371.832	294.165
	<u>4.270.789</u>	<u>4.377.478</u>
<i>Indtægter:</i>		
20. Statstilskud	2.114.143	2.180.209
21. Lejeindtægter	39.969	44.407
23. Renteindtægter	4.411	33.010
24. Andre indtægter	45.029	53.095
26. Skolepenge	2.067.237	2.066.757
	<u>4.270.789</u>	<u>4.377.478</u>
STATUS:		
<i>Aktiver:</i>		
Likvide midler	226.608	157.509
Tilgodehavender m.v.	206.780	516.293
Inventar m.v.	195.000	195.000
Ejendomme	8.300.000	8.651.490
	<u>8.928.388</u>	<u>9.520.292</u>
<i>Passiver:</i>		
Kortfristet gæld	514.685	800.824
Prioritetsgæld	2.736.745	2.677.705
Egenkapital	5.676.958	6.041.763
	<u>8.928.388</u>	<u>9.520.292</u>
ÅRSELEVTAL	66,9	60,5

Om økonomien

Også regnskabet for 1983 røber et godt år. Såvel årselevtal som resultat er »over middel«. Det kan lyde ubeskedent, men – vi gør os stor umage med vore kurser og synes, at vi laver

dem godt. Så meget større fornøjelse er det jo, når også kurserne har interesse ud over landet og kan fyldes.

Charles Gam.

Tanker omkring et års bestyrelsesarbejde i elevforeningen

På generalforsamlingen sidste år blev jeg, sammen med fem andre, valgt ind i bestyrelsen. Det var noget af en udfordring at skulle starte i en bestyrelse, hvor kun to havde været med før. Til gengæld var vi tre fra samme årgang blandt de nye medlemmer.

Vi skulle ikke tage hensyn til musik-weekenden, så vi kunne koncentrere os om selve foreningsarbejdet.

Det har været fornøjelse blandet med slid. Vi ville forsøge at starte en avis, Kachung, og vi ville gøre mere ud af at være sammen med de elever, som er på stedet. Det bedste var elevkontakten. Vi fandt ud af, at det bedste ville være, hvis vi var et par stykker, som dukkede op på skolen jævnligt. Dette var for at fremme et samarbejde og for at forebygge en isolation i forhold til eleverne. Det kunne godt gå hen at blive til en weekend med natarbejde, især fordi vi somme tider fandt en weekend, hvor der var fest, eller også arrangerede vi selv en fest. Det gjorde vi to gange, en gang med sikker succes.

Den første var planlagt til at skulle køre med underholdning fra både de daværende elever og fra os. Det var midt i deres ophold, altså Midtvejsfesten. Den fik stor opbakning, og alle var tilfredse.

Den anden gang var på forårsholdet, hvor vi igen forsøgte med fælles underholdning og efterfølgende fest. Men vi kunne ikke rigtig få nogen respons, så vi lavede det om til en hyggeaften i pejsestuen med oplæsning og gåder og lign. I løbet af aftenen kom der max. fem udover bestyrelsesmedlemmerne. Og så en lærer. Så det var ikke nogen succes.

Jeg skulle måske lige nævne, at det var lige da skolen havde fået farvefjernsyn, og der var tilfældigvis en spændende science fiction film i fjernsynet den aften . . .

Konklusionen af dette kan kun være, at det var lidt af en blandet fornøjelse. Og eftersom skuffelserne totalt overskygges af glade og festlige oplevelser, ser jeg frem til endnu et års arbejde i bestyrelsen.

Marianne Mogensen.

Elevforeningens generalforsamling d. 22. september 1984

Traditionen tro blev Boye valgt som dirigent.

Morten aflagde beretning, hvori han fortalte om tilblivelsen af »Kachung« og om bestyrelsens arbejde med at forøge elevkontakten til efterårs- og forårsholdene, – den kontakt, som har øget medlenstallet fra 88 til 134! Beretningen blev godkendt af generalforsamlingen.

Kassererens beretning blev godkendt, dog med en henstilling af revisoren om at begrænse rejseudgifterne yderligere.

Musikudvalget

a) Regnskab:

Per gennemgik regnskabet, og forsamlingen godkendte dette. Det blev dog besluttet, at regnskabet skulle revideres af Elevforeningens revisorer. Skolen meddelte, at den i første omgang ville dække underskuddet, hvorefter musikudvalget skulle arbejde på at få pengene hjem via eventuelle garantisummer m. m.

b) Evaluering:

Musikudvalget meddelte, at det ikke ønsker at fortsætte. Forsamlingen takkede dem for den store indsats gennem syv år med et velfortjent bifald. Thomas sagde dernæst,

at underskuddet i år skyldtes et for lille besøgstal. Evalueringen udløste en lang debat om »Vestjyder og Spillemænd«s fremtidige skæbne. Det besluttedes at lægge musik-weekendens fremtid i bestyrelsens hænder.

Indkomne forslag

Det besluttedes, at sommerkursisterne ikke skal have mulighed for at blive medlemmer af Elevforeningen

Bestyrelsesvalg

Jørgen, Erik og Marit var på valg. Jørgen og Marit blev genvalgt. Inger blev valgt ind som fast medlem, og Lars blev valgt som suppleant.

Revisorvalg

Charles blev enstemmigt genvalgt.

Eventuelt

Niels Jørgen orienterede om skolens status og planer. De tre lærerboliger er færdige, og vindmøllen producerer, så det er en lyst at se derpå. Køkken- og spisesalsplanerne igangsættes i september '85, dog i en reduceret udgave. Ny lærer er Bjarne, som har selvforsyningsværksted, keramik og kunsthistorie, og Knud forlader skolen pr. 1. oktober.

Elevforeningens bestyrelse

Marianne Mogensen,
Damagervej 7, 1. t.v.,
8260 Viby J.
Tlf. (06) 11 65 25.

Britta Lehfeldt,
Jacobys Allé 13,
1806 København V.
Tlf. (01) 21 51 01.

Niels Thomsen,
Den fri Lærerskole, Ollerup,,
5762 V. Skerninge.
Tlf. (09) 24 11 33.

Jørgen Madsen,
Villemoesgade 14,
8200 Århus N.
Tlf. (06) 10 75 85.

Morten Hebsgård,
Kocksgade 86,
Odense.

Marit Bertelsen,
Frederiksberggade 19,
7323 Give.
Tlf. (05) 73 50 86

Inger Østerdal Sørensen,
Grønnegade 113, 2. t.h.,
8000 Århus.
Tlf. (06) 19 91 32.

Lars Rasmussen,
Hobrovej 31,
8900 Randers.
Traffes på tlf. (06) 41 91 70 (Inge)
eller (06) 43 05 49 (forældre).

Elevforeningens regnskab for perioden september 1983 til september 1984

Indtægter:

6 medlemmer à 40 kr.		240,00
29 medlemmer à 25 kr.		725,00
98 medlemmer à 50 kr.		4.900,00
Renter fra girokonto pr. 15.1.84		83,12
Elevmødet 1983: Indtægt	3.430,55	
Udgift	2.907,65	522,90
Overført fra musikudvalg		2.800,00
Diverse		159,95
Indtægter ialt		<u>9.430,97</u>

Udgifter:

Porto		1.812,60
Kuverter		234,25
Tryk/giroblanketter		250,70
Tryk til »Kachung«		1.230,00
Årsskrifter		888,80
Bus til Vesterhavet, elevmødet 1983		800,00
Rejseudgifter pr. 1.9.84		5.280,00
Buket til Strit (50 år)		75,00
Udgifter ialt		<u>10.571,35</u>
Årets underskud		<u>1.140,38</u>

Formue:

Girobeholdning		668,11
Kontant		261,05
Formue ialt		<u>929,16</u>

Regnskabet er gennemgået og godkendt.

Charles Gam.

H. Boye Jensen.

»Vestjyder og spillemand«

FOLKEMUSIK WEEK-END

21. og 22. juli 1984

Vestjyllands Højskole, Velling, Ringkøbing

Lørdag kl. 10-02

Søndag kl. 10-17

Musik, sang og dans for alle mellem
0 - 99 år

Carvinglads

Soisehus

MUSIKPROGRAM:

Jan's gårdsangere
60 i hovedpine
Rakkerfuglene
Johnny Madsen m. venner,
Allan Olsen
Savsmuld
Miksur
Rebild Spillemandene

MUSIKPROGRAM:

Paddy Doyles
Hereford Convention,
Humle
Folkemusiklauget Fynboerne
Roskilde Rejseorkester
Thomas Ingolf's orkester
Wonda avten
Andersens Danseorkester
Mjølner

Billetpriser:

Helle weekenden	110 kr.
Helle lørdag	80 kr.
Lørdag fra 10-02	65 kr.
Helle søndag	50 kr.
Søndag fra 14-17	30 kr.

Kvitterings oplysninger:
»er Glynhørd 1017, ☎ - 749658.

Ret til ændringer forbeholdes.

Arrangør: Vestjyllands Højskoles Elevforening.

Illustration: 1984

Slutregnskab for »Vestjyder og spillemænd« 1984

Indtægter:

Kontant tilskud, Sparekassen SDS	300,00
Kontant tilskud, Ringkjøbing Landbobank	500,00
Kontant tilskud, Jyllands Kreditforening	500,00
Billetsalg	38.245,00
Ølsalg, Visevershus	3.903,05
Ølsalg, teltet	4.400,00
Ølsalg, foredragssalen	16.499,70
Ølsalg, gymnastiksalen	10.560,85
Ølsalg, gamle elever	1.455,75
Salg af trøjer og plakater	730,00

Udgifter:

Musik	38.400,00
Leje af telt	9.906,40
Tuborgdepotet	10.746,00
Carlsbergdepotet	5.425,80
Momstilsvar	5.532,16
Cigaretter, vin m.v.	5.027,50
Annoncer og PR iøvrigt	5.604,05
Transport	10.454,45
Trykning af plakater	2.800,00
KODA-afgift	1.567,42
Højmark EL-forretning	1.102,15
Vestjyll. Højskole (porto, kopier samt div. udl.)	1.378,20
Porto- og tlf.udlæg, musikudvalget	1.168,50
Diverse udgifter	2.895,85
Ialt	77.094,35
Underskud »Vestjyder og Spillemænd« 1984 ..	24.914,15
Overført fra 1983	12.480,90
Reelt underskud 1984	12.433,30

Ollerup den 24. september 1984.

Per Slyngborg.

Som skolens repræsentanter har vi gennemgået og revideret ovennævnte regnskab og fundet det i overensstemmelse med bilagsmaterialet.

Vi skal bemærke, at skolen frit stiller de fysiske rammer til rådighed og har ydet et madtilskud til de 32 hjælpere på kr. 3.840,-.

For at elevforeningen har kunnet afregne musikere, leverandører og

toldvæsen har Vestjyllands Højskole ydet lån på kr. 12.433,30, indtil der er tilvejebragt midler til udligning af underskuddet.

Niels Jørgen Nedergaard,
forstander.

Charles Gam,
forretningsfører.

Kalender 1985

16. februar: Fastelavnsfest.

9.–10. november: Elevmøde.

Korte kurser 1985

TEMAKURSER:

- 9.5.–22.5.: *Vævning* v. Signe Jepsen.
23.5.–5.6.: *Portrættegning, maleri og collage* v. Bjarne Tingkær.
22.6.–5.7.: *Søliv og kystkultur* (med sejlads i den norske skærgård) v. Algot Øhlenschlæger.
22.6.–28.6.: *Tegning og maling fra det vestjyske landskab* v. Bjarne Tingkær.
29.6.–5.7.: *Musikteater – Komik*, sammenspil, sang, tekstskrivning, indstudering, komiske optrin, v. Ulla Koppel, Charlotte Rørdam, Strit Pollmann («Rita i Nibe»), Anders Koppel, Trine Nielsen og Algot Øhlenschlæger i samarbejde med DATS.
6.7.–12.7.: *Dansk litteratur midt i 80-erne. Bevæger poesien verden?* v. Jytte Borberg, Bo Green Jensen, Leif Hjermøe, Anne-Marie Mai, Søren U. Thomsen, Martin Zerlang, L. Langgård og B. Mikelsen.
13.7.–19.7.: *Lokalsamfundet, selvstyre og den moderne teknologi* v.

Tarja Cronberg, Birthe Gamst, Niels I. Meyer, Knud P. Pedersen, Martin Schultz, Bjarne Tingkær, S. og N. J. Nedergaard i samarbejde med Midteroprøret.

- 22.7.–28.7.: *Manden, kvinden og den kristne kultur. Grundtvigs opgør med lutherdommen* v. Gunvor Auken, Christian Høeg, Ejvind Larsen, Karen Marie Mortensen, Pia Skogemann, Anna Sophie Seidelin, Tor Nørretranders, S. og N. J. Nedergaard.
29.7.–4.8.: *Folkeliv og sundhed 1985* v. Jytte Borberg, Vagn Christensen, Palle Gad, Arild Hoelstad, Birgit Mahler, Jakob Oschlag, Charlotte Strandgaard, Sophie og Niels Jørgen Nedergaard.

ÆLDREKURSER:

- 9.5.–22.5.: *Vestjyske kirker* v. Mogens Haar, Jon Sparre, Karl Johan Larsen, Minna Nyhus, Bogetoft Pedersen, Ruth og Boye Jensen.

23.5.–5.6.: *Dansk kulturhistorie* v. Bent Mikkelsen, Ruth og Boye Jensen.

6.6.–19.6.: *Folkeliv på land og i by* v. Sophie og Niels J. Nedergaard.

6.8.–19.8.: *Litteraturen, musikken, historien, kilder til livsforståelse* v. Bent Mikkelsen, Strit Pollmann og Algot Øhlenschlæger.

20.8.–2.9.: *Natur og kultur i Vestjylland. Fra Fanø til Limfjorden* v. bl. a. Strit Pollmann og Algot Øhlenschlæger.

Forlang særskilt brochurer.

6. januar – 26. april 1984

1. oktober – 22. december 1984

Elevfortegnelse 6. januar – 26. april 1984

Finn Andersen, Strandvej 34 st. t.v., 4220 Korsør
Ann-Mette M. Andreassen, Frejasgade 6E, 7400 Herning
Peter Berger, Sortbærvej 77, Sejs, 8600 Silkeborg
Hanne Brandt, Langerod 13, 5620 Glamsbjerg
Torben Bøjstrup, Fjord Allé 5, 6950 Ringkøbing
Thomas Carlsen, Ribe
Malene Coulthard, Tordenskjoldsgade 1, 3. t.v., 8200 Århus N
Tine E. Danielsen, Gadevangen 10A, 2800 Lyngby
Morten I. Hansen, Kirkestien 5, Sengeløse, 2630 Tåstrup
Carsten Hartmann, Kastet 92, 7700 Thisted
Christel H. Hecht, Sdr. Balle Hoved 48, 6100 Haderslev
Kerstin Holmberg, c/o Holmberg, Henrik Smithsgade 3, 21156 Malmø
Grethe Iversen, Aggervej 27, 7770 Vestervig
Lene S. Jensen, Kong Knapsvej 4, Gråmose, 7442 Engesvang
Hanne S. Johansen, Rektorparken 1, 1022, 2450 København SV
Eva Juul, Grundvej 15, 8721 Daugård
Lisa G. Kahn, Teglgårdsvej 838, 3050 Humlebæk
Tonny Karlsen, Guldspurvej 16, 3400 Hillerød
Hasse Koch, Grenhusene 125, 2650 Hvidovre
Henning K. Kristensen, Havretoften 4, Fjilstervang, 6933 Kibæk
Klaus K. Kristiansen, Johnsens Allé 3, 7700 Thisted
Laila R. Kristiansen, Spidstoftevej 2, 1., 8800 Viborg
Dorte Larsen, Skolevænget 8, 4560 Vig
Lene Larsen, Dronningensgade 72 st., 5000 Odense C
Rene Larsen, Rougsøvej 34, 8961 Allingåbro
Tina K. Lassen, Gjeddesdalvej 1, 2660 Brøndby Str.
Steen Liestmann, Kalkovnsvej 11, 1., 6800 Varde
Mikala Magnussen, Gl. Kongevej 21, 1. t.h., 1610 København V
Fritze Miller-Nissen, Gyvelvej 24, 7500 Holstebro
Henrik Mortensen, Enghave Plads 8, 4. t.h., 1670 København V
Helene Møller, Nørrebrogade 193, 2. t.v., 2200 København N
Rikke Møller, Bøgebjergsvej 4, 4540 Fårevejle
Uta Neupert, Poulsgårdsvej 13, 6950 Ringkøbing
Ida B. Nielsen, Åby Ringvej 11, 8230 Åbyhøj

Lene Nielsen, »Kammersgård«, Kvorup, Kvong, 6800 Varde
Alois Nitz, Schweitz
Nina Smedegård Olsen, Hegelundsvej 10, 6760 Ribe
Nanette Orbsen, Sankt Olavs Allé, 2630 Tåstrup
Jørgen Pedersen, Rydevej 4, 7830 Vinderup
Kirsten Pedersen, Sadelmagerporten 2/215, 2650 Hvidovre
Erling H. Poulsen, Østervang 15, 3400 Hillerød
Stine Rasmussen, Vestergade 32, 5540 Ullerslev
Jens Ole Schmidt, Liden Gunversvej 9, 7100 Vejle
Bo Sibbern-Larsen, Glaciset 31, 2800 Vejle
Arne Skorstensgård, Mjølnersvej 5, 8680 Ry
Hanne Stubkjær, Drøwten 1, 7500 Holstebro
Birtha Søe, Refsvej 29, 1. t.v., 7700 Thisted
Nis Søhner, Slotsgade 28, st. t.v., 6200 Aabenraa
Birgit H. Sørensen, Vestre Ringgade 188, 4. t.h., 8000 Århus C
Gyda Sørensen, Odinsvej 5, 6070 Christiansfeld
Michael K. Sørensen, Lindevænget 50, 7560 Hjerm
Nina Thomsen, Pilevænget 8, 2800 Lyngby
Eva Thranes, Stenshøj 3, 6950 Ringkøbing
Peter Wadmann, Frederiks Allé 105, 3., 8000 Århus C
Lise-Lotte Østergård, Storegade 2, Krogager, 7200 Grindsted

Elevfortegnelse 1. oktober – 22. december 1984

Mads Andersen, Manøvej 7, 7400 Herning
Agnès Auberville, Skovbakken 82, 3520 Farum
Bent Georg Bech, 7130 Juelsminde
Lone Gulfeldt Carlsen, Vinkelvej 3, 5690 Tommerup
Gitte Christensen, Årøundvej 59, 6100 Haderslev
Inger Hess Christensen, Sølystvej 35, 8660 Skanderborg
Lotte Rosgård Christensen, Hjallesesgade 11, D3, 5260 Odense S
Bodil Gerken, Søndergade 10, l. t.h., 6670 Holsted
Anders Pilegaard Graae, 70 Leicester Ave. Glen Waverley, (Melbourne),
Victoria 3150, Australia
Anette Holst Hansen, Heagervej 19, 6800 Varde
Marie-Louise Holmby Hansen, Brostykkevej 24, 2650 Hvidovre
Lene Hye, Strandvej 68, 5700 Svendborg
Jette Hyldegård, Dagmarsgade 71A, 4100 Ringsted
Lene Brinch Jensen, Carit Etlars Allé 30, 6700 Esbjerg
Lise-Lotte Bloch Jørgensen, Rådyrvænget 97, 5800 Nyborg
Mogens Merrild V. Kristensen, Kr. Poulsensvej 45, 7430 Ikast
Annabeth Kruuse, Cypernsvej 18A, 2300 København S
Jon Wielle Larsen, Nørregade 115, 2., 4600 Køge
Birthe Mortensen, Moltrupvej 42, 6100 Haderslev
Inge Ovesen, Nørregade 33, 9640 Farsø
Poul Erik Pedersen, Hesselbjerg 23, Boulstrup, 8300 Odder
Kirsten Petersen, »Vesterballegård«, Dunkjær, 5970 Ærøskøbing
Orla Endahl Petersen, Gl. Røsnæsvej 6, 4400 Kalundborg
Jens Strandbygård Poulsen, Tjørnebakken 47, 6510 Gram
Karen Marie Bendtsen Poulsgård, Østerbyvej 7, 6980 Tim
Gitte Raarup, Svanevej 17A, 8240 Risskov
Inger Refstrup, Søndergårdsvej 22, 7660 Bækmarksbro
Per Sigvert, Pontoppidansvej 9, 7400 Herning
Hanne Sørensen, Høedvej 51, 4450 Jyderup
Jens Christian F. Thomsen, Søballevej 32, Storring, 8464 Galten
Christina Leth Vedelstorp, Ertbjergvej 3, Dybe, 7620 Lemvig

